

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Data premierei: 7 noiembrie 2014

Aici nu-i de joacă

după Pauline Daumale

Distribuția:

Alex - **Catrinel Dumitrescu**

Isabelle - **Victoria Cociaș**

Mișcarea scenică: **Roxana Colceag**

Un spectacol de: **Catrinel Dumitrescu**

Durata: 1 h 45 min (fără pauză)

SINOPSIS

Acțiunea are loc în perioada sărbătorilor de iarnă, când singurătatea nu priște nimănui. Este un moment cu o semnificație aparte, merit a fi petrecut împreună cu cei dragi.

Isabelle, o doamnă rafinată, director de publicitate, cu o carieră de succes, își așteaptă logodnicul, un distins diplomat, să petreacă împreună noaptea de Revelion.

Toate detaliile sunt minuțios puse la punct, șampania este la rece, cada este pregătită, iar promisiunile noului an par a fi mai înflăcărare ca niciodată.

Însă poezia unei seri fermecătoare este înghițită într-o clipă de șuvoiul de apă provocat de o fisură a țevii de la baie. Romantismul are nevoie de intervenția rapidă a unui instalator, iar Alex se dovedește a fi soluția cea mai rapidă.

Aceasta apare întâi ca o salvare, într-o situație de urgență, dar se transformă ușor-ușor într-o pacoste adorabilă, care rezolvă problemele locative, dar dă peste cap întreaga „ordine de seară” a clienței sale.

În cele din urmă, însă, devine evident că de cele mai serioase reparații au nevoie tocmai fragilele „instalații” sufletești ale protagonistelor, racorduri fine care nu pot fi reparate fără cheia potrivită.

Alex și Isabelle își deschid sufletele și topesc ușor-ușor, cu umor și sarcasm tandru, toate diferențele care le separă. Relații complicate, sentimente neîmpărtășite, un cocktail ratat la Ministerul de Externe și multe încurcături amuzante compun o poveste plină de umor și emoție.

Spectacolul, inspirat de piesa *An Nou Fericit*, a lui Pauline Daumale, este o comedie lirică, ce are ca protagoniste două femei din clase sociale diferite.

Deși se întâlnesc întâmplător și nu se aseamănă deloc la prima vedere, ele descoperă că au dorințe, bucurii și tristeți comune.

Două actrițe excepționale aduc în prim-plan o poveste dulce-amăruie, de o inedită candoare, presărată cu surprinzătoare schimbări de situație și cu mult umor.

EXTRASE DIN TEXT

ISABELLE: Eu îți mulțumesc că te-ai deranjat în seara asta, dar...

ALEX: DATORIA!

ISABELLE: Toți avem datorii...

ALEX: Io vorbesc de datoria față de muncă - vaaai, mama mea, ce fleoșcăraie... aveți un lighean?

ISABELLE: Am niște borcănele de iaurt...

ALEX: O linguriță de argint ar prinde mai bine la câtă apăraie e. ..

ISABELLE: Aș avea șanse la Oscar?

ALEX: Păi... cum?

ISABELLE: Ca Titanicul...

ALEX: Păi...sigur. ..da' asigurare aveți?

ISABELLE: Păi. ..nu prea.

ALEX: Asta-i cam nașpa! Ia să iau io problema-n mână că trece timpul' și aici nu-i de joacă.

[...]

ISABELLE: Da' tu îl iubești?

ALEX: Da!

ISABELLE: Mult?

ALEX: Destul!

ISABELLE: Mult sau destul?

ALEX: Destul de mult...că-i barbatu' meu și un soț nu se găsește pe toate drumurile...

ISABELLE: Deci ești fericită!

ALEX: Nu sunt nefericită...am munca mea...

ISABELLE: La mulți ani, Alex!

ALEX: La multi ani, Belle! Îmi place să te ascult, știi atâtea cuvinte. ..parcă mă fac și io mai deșteaptă, pe bune!

ISABELLE: După părerea ta, ce-ar trebui să facem ca să fim fericite?

ALEX: Să nu mai avem dorințe, să trăim așa ca pustnicii în munți...

Aici nu-i de joacă

Argumentul regizorului

Povestea a două femei, sugerată de textul „bulevardier” al Paulinei Daumale (actriță și scriitoare din Franța), a mai fost spusă *altfel*, în 2010, la Teatrul *George Ciprian* din Buzău (gazdă și partener pentru acea producție teatrală particulară). Spectacolul s-a jucat atunci sub alt titlu, cu altă distribuție, scenografie, ilustrație muzicală, regia aparținând lui Radu Nechifor, și s-a bucurat de un cald atașament din partea publicului și a criticii.

Dar lucrurile se schimbă odată cu trecerea timpului... ca și oamenii... „Provocarea” a venit din partea Marinelei Țepuș (directoarea Teatrului din Buzău în 2010 și actuala directoare a Teatrului *Nottara*). La inițiativa ei s-a născut proiectul.

Nu-mi arog sub nicio formă „regia”; este o încercare de a (re)spune aceeași poveste *altfel*... căutând să găsesc textului „comercial” noi valențe, poate mai multe profunzimi. Fac parte din categoria actorilor ce nu cred că odată cu premiera și câteva spectacole un personaj e rezolvat „definitiv” și mai știu, din experiență, că valoarea unui spectacol se măsoară în ani, nu în zile, atunci când actorii nu rămân anchilozați în forme. Așa că provocarea a fost mai mult decât binevenită: arătați-mi un actor care nu vrea să joace!

Spectacolul din 2010 rămăsese undeva, încremenit cu energii neconsumate. Așa că, am pornit în a-l (re)naște. E, de fapt, esența muncii actorului: s-o ia mereu de la capăt... dar nu de unul singur... Teatrul se face „împreună” și cu dragoste. Mi-am luat aliat „încrederea” (Doamne, cât e de importantă!) a celor care au încurajat ideea:

O echipă tehnică profesionistă și de o calitate umană impecabilă, fără de a cărei experiență nu m-aș fi descurcat (alte decoruri, alte muzici...);
Un personaj „nou”, al cărui rol este foarte important în viața unei femei singure: televizorul.

Le mulțumesc „noilor” prieteni din radio, sponsorului Alex Dan Ostalin și, nu în ultimul rând, aliatului de nădejde, kolegei mele Victoria Cociaș – actriță de un profesionalism desăvârșit, care a răspuns fără orgolii acestei provocări. Împreună, în timp record de lucru la scenă, am căutat, am adunat energii, curiozități, așteptări. Nu ne-am propus să „rupem gura târgului” și nici să dăm întâlnirii noastre un scop marcabil.

Este un spectacol de suflet, profund uman, în care „ne jucăm”, căutând adevărul. Adevărul care nu „se joacă”, ci se naște simplu, limpede, fără artificii. Numitorul comun al dorințelor de *joc* este aflarea acelei stări de grație a „jocului ne-jucat”. Așa s-a născut. *Aici nu-i de joacă.*

Catrinel Dumitrescu

REPERE BIOGRAFICE

AUTORUL

Născută în Algeria, la jumătatea secolului XX, Pauline Daumale a știut dintotdeauna că-și dorește să fie actriță.

În cariera ei de peste 30 de ani de teatru, a apărut pe scenă alături de cei mai importanți artiști francezi (precum Jean Poiret, Gérard Rinaldi sau Julie Arnold), dar consacrarea i-au oferit-o piesele de teatru pe care le-a scris începând cu anii '80.

În 1988, după nașterea primei ei fiice, rolul jucat chiar în piesa sa de debut, *Concurs de împrejurări*, i-a adus premiul Fondation de France și premiul tinerelor talente oferit de SACD (Asociația Autorilor și Compozitorilor Dramatici din Franța).

În următorii doi ani, spectacolul a avut zeci de reprezentații, atât la sediu, cât și în turnee organizate în cele mai importante orașe din Franța, precum și în cadrul festivalurilor din străinătate.

A doua piesă scrisă de Pauline, în 1994, *An Nou Fericit*, a cunoscut un și mai mare succes, în distribuție alăturându-i-se actrița Michèle Bernier.

Comediile ei se adresează publicului larg, au replici acide și emoție, alternează registrele și farmecă spectatorii cu ușurință.

În ciuda atmosferei calde din piesele Paulinei Daumale, se pare că ele nu reflectă întru totul mediul în care autoarea franceză le-a creat, lumea teatrului fiind mult mai dură decât s-ar fi așteptat vreodată: „Nu mă simt confortabil în mediul acesta în care loviturile sub centură sunt atât de frecvente încât simt nevoia să mă apăr în permanență, să țin strâns de ceea ce am”.

De aceea a ales să se retragă, undeva în sudul Franței, la centrul cultural de la Mandelieu-la-Napoule, unde le predă elevilor săi arta dramatică, iar asta i-a redăruit entuziasmul pierdut.

Nu a abandonat scrisul, iar noile sale piese așteaptă să fie puse în scenă.

În ciuda tuturor obstacolelor, Pauline Daumale continuă să creadă în teatrul ei solar, care poate nu va schimba lumea, dar, cu siguranță, o va face să zâmbescă.

PREZENTAREA ACTORILOR CATRINEL DUMITRESCU

A absolvit, în anul 1979, Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de teatru, specialitatea actorie, la clasa profesorului Octavian Cotescu.

Pe scena Teatrului Național *Lucian Blaga* din Cluj-Napoca a jucat mai mult de un deceniu. Dintre cele mai importante roluri, amintim: Irina Ingheborg – *Pasărea Shakespeare* de D.R. Popescu, regia: Alexandru Tatos (1974); Ioana Boga – *Surorile Boga* de Horia Lovinescu, regia: Aureliu Manea (1983); Lucille – *Burghezul Gentilom* de J.-B.P. Molière, regia: Mihai Măniuțiu (1988).

A colaborat și cu alte teatre, în spectacole precum: *Anecdote provinciale* de A. Vampilov, regia: Valeriu Moiescu, la Teatrul *Bulandra*; *Visul unei nopți de iarnă* de Tudor Mușatescu, regia: Marin D. Aurelian, la Teatrul de Stat din Turda; *Pygmalion* de G.B. Shaw, regia: Mihai Constantin Ranin, la Teatrul de Stat din Sibiu; la A.T.M. a jucat în *Hoțul sentimental* de Tudor Popescu, *Încurcă lume* de A.D. Hertz, *Joc dublu* de Robert Thomas.

Cu sensibilitate, inteligență scenică, farmec feminin, Catrinel Dumitrescu a marcat semnificativ repertoriul Teatrului *Nottara*, în roluri precum: Viviana – *Un regat pentru un asasin* de Peter Karvas, regia: Tudor Mărăscu (1991); Logodnica – *Transfer de personalitate* de Dumitru Solomon, regia: Mircea Cornișteanu (1991); Amalia – *Arșița și viscolul* de Mihai Ispirescu, regia: Dominic Dembinski (1993); Ea – *Doi pe o bancă* de Alexandr Ghelman, regia: Tudor Mărăscu (1995); Lizzi – *Omul care aduce ploaia* de Richard Nash, regia: Tudor Mărăscu (1996); Silvia – *Acești nebuni fățarnici* de Teodor Mazilu, regia: Dominic Dembinski (1998); Liza – *Cu capu` de nicovală* de Miloš Nikolić, regia: Horațiu Mălăele (2000); Meg – *Minciuna din mine* de Sam Shepard, regia: Ada Lupu (2002); Marinetta – *Bigudiuri* de Mimi Brănescu, regia: Radu Nichifor (2004); Doamna Bice Daddi – *Nu se știe cum* de Luigi Pirandello, regia: Bocsárdi László (2005).

Apoi, a ales să treacă și de cealaltă parte a scenei, ca regizor, istorisind povești de emoționante, intense, de neuitat: *Cum e dincolo de mare* (2005); *Bătrânul* de Maxim Gorki (2007).

A fost distribuită, încă din primii ani ai carierei artistice, în roluri importante din filme semnate de regizori valoroși: Doina din *Râul care urcă muntele*, regia: Cristiana Nicolae (1977); Sanda din *Ora zero*, regia: Nicolae Corjos (1979); Geta Mutu din *Ora care ne trebuie*, regia: Manole Marcus (1979); Laura Herdelea din *Blestemul pământului, blestemul iubirii*, regia: Mircea Mureșan (1980); Silvia din *Buletin de București*, regia: Virgil Calotescu (1982); Sidonia din *Ca-n filme*, regia: Manole Marcus (1983); Silvia din *Căsătorie cu repetiție*, regia: Virgil Calotescu (1985); Livia din *Păstrează-mă doar pentru tine*, regia: Virgil Calotescu (1987).

În stagiunea curentă a Teatrului *Nottara* o puteți vedea în: *Aici nu-i de joacă*, după Pauline Daumale (a cărei regie, de asemenea o semnează), *Un pic prea intim* de Joseph Rajiv (regia: Cristian Juncu), *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, regia: Vlad Massaci.

VICTORIA COCIAȘ

În 1980 Victoria Cociaș absolvă I.A.T.C. *I.L. Caragiale* din București, la clasa profesorilor Beate Fredanov, Ion Caramitru și Sanda Manu. A lucrat, mai întâi, la Teatrul *Mihai Eminescu* din Botoșani, apoi la Teatrul Dramatic *Sică Alexandrescu* din Brașov. Însă cariera sa a câștigat în profunzime și diversitate odată cu angajarea la Teatrul *Nottara*, de care o leagă profesionalismul și pasiunea pentru teatru - o relație care, în prezent, împlinește 28 de ani. În această perioadă de timp, numeroși regizori de succes au descoperit în ea energia potrivită pentru proiectele lor. Dintre aceștia îi amintim pe: Alexandru Dabija, Petre Bokor, Mircea Cornișteanu, Ada Lupu, Radu Afrim, Radu Gabrea, Claudiu Goga, Vlad Massaci sau Horațiu Mălăele.

Rolurile sale au rămas pentru multă vreme în memoria publicului, în spectacole dintre cele mai variate, demonstrând calitatea sa de a se adapta oricărei cerințe pe scenă. Iată câteva dintre montările în care a jucat Victoria Cociaș - *Taifun*, de Tzao Yui, *Scapino* și *Burghezul gentilom*, de Molière, *Puricele*, de Georges Feydeau, *Revizorul*, de Gogol, *Cui i-e frică de Virginia Woolf?* de Edward Albee, *Două femei celebre*, de M. Donald și R. David, *D'ale carnavalului*, de I.L. Caragiale, *Cheek to cheek*, de Jonas Gardell, *Prințul Negru*, de I. Murdoch, *Scrisoare de dragoste*, de Fernando Arrabal, *Special sânge*, de Guy Foissy, *Antigona*, de Sofocle și multe altele.

A mărturisit că dintotdeauna și-a dorit să joace în tragedii, fiind un vis nutrit în facultate și că nici drama nu i-ar fi displicut. În realitate însă a jucat în multe comedii și chiar a ajuns să îndrăgească acest gen, simțindu-se astfel și mai aproape de inima publicului. Îl face să uite de probleme sale și îl destinde.

Ca artist, Victoria Cociaș simte mereu nevoia acestei reciprocități dintre actor și spectator. Poate tocmai de aceea a pus întotdeauna teatrul înaintea filmului. Totuși, talentul său a adus-o și înaintea camerei de filmat, în proiectele unora dintre cei mai apreciați regizori români: *Noiembrie, ultimul bal*, în regia lui Dan Pița, *Crucea de piatră*, în regia lui Andrei Blaier, *E pericoloso sporgersi* și *Asfalt tango*, în regia lui Nae Caranfil, *Faimosul Paparazzo* și *Binecuvântată fii, închisoare*, în regia lui Nicolae Mărgineanu, *Cocoșul decapitate* și *Trei zile până la Crăciun* (alături de Constantin Cojocaru a fost distinsă cu o Mențiune Specială pentru interpretare, în cadrul TIFF 2012), în regia lui Radu Gabrea.

În prezent Victoria Cociaș poate fi văzută într-una dintre noile producții ale Teatrului *Nottara* - *Poker Face*, de Petr Kolečko, în regia Adelei Bițică, unde rolul Jana îi pune la încercare îndrăzneala artistică.

Într-un alt registru este rolul principal interpretat în spectacolul *Maria Callas – La Divina*, de Terrence McNally. Aprecierile favorabile și premiile câștigate de această montare, a cărei regie o semnează Radu Gabrea, îi demonstrează calitatea. O biografie emoționantă, dar concisă, a uneia dintre cele mai mari artiste ale lumii, interpretată cu noblețe de Victoria Cociaș, acest spectacol a fost și este unul dintre cele mai urmărite în țară și străinătate. *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig și *Ultimul Don Juan*, de Neil Simon, ambele în regia regretatului Petre Bokor, sunt alte două producții ale Teatrului *Nottara*, în care, de această dată, actrița aduce zâmbetul pe buzele spectatorului.

OPINII DIN MEDIUL ONLINE

„Două mari actrițe aduc în fața publicului ideea de prietenie, într-un moment mai delicat, cel al răscrucii dintre ani, când fiecare este mai sensibil și dorește să fie aproape de persoana iubită.

Povestea ne demonstrează că, de fapt, relațiile interumane nu sunt atât de simple, *au contraire*, par să fie cel mai dificil lucru din lume. Și, totuși, într-un moment smuls din cursul normal al vieții, clientul se poate transforma într-un prieten, mai ales dacă durerea e asemănătoare. Un moment în care chiar și diferențele dintre clasele sociale sunt aplanate...cu forța prieteniei sau poate doar a omeniei.

Spectacolul transpus de Catrinel Dumitrescu este unul ce poartă spectatorul prin senzații din cele mai diferite, începând cu iritarea față de suferința melodramatică a femeilor, continuând cu fraternizarea cu durerea lor care la un moment dat poate fi a oricăreia dintre noi și finalizând cu râsete nebune în fața declamațiilor fără perdea ale lui Alex, instalatoarea care trebuie să facă față misoginismului la locul de muncă.

Tragicomedie, cu tentă de parodie, spectacolul *Aici nu-i de joacă* este dedicat prieteniei și relațiilor dintre necunoscuți, relații care de cele mai multe ori nu există, cu toate că, cu puțin efort, acestea ar putea crea miracole în viața noastră. Așadar, este un spectacol dedicat ființei ce încă mai crede în puterea legăturilor și a puterii pe care fiecare dintre noi o poate avea asupra celui de lângă.”

[Aici nu-i de joacă, un spectacol de Catrinel Dumitrescu](#), Andreea Andrușca, www.filme-carti.ro, 11 noiembrie 2014

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro